

Список використаних джерел:

1. Азимов Э. Г., Щукин А. Н. Новый словарь методических терминов и понятий (теория и практика обучения языкам). – М.: Издательство ИКАР, 2009. – 448 с.
2. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. та ін. / за загальн. ред. С. Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 2013. – 590 с.
3. Методика обучения иностранным языкам: традиции и современность / Под ред. А. А. Миролюбова. – Обнинск: Титул, 2010. – 464 с.
4. Соловова Е. Н. Методика обучения иностранным языкам: базовый курс лекций: Пособие для студентов пед. вузов и учителей / Е. Н. Соловова. – М.: Просвещение, 2002. – 239 с.
5. Щепилова А. В. Теория и методика обучения французскому языку как второму иностранному: учебное пособие для студентов вузов. М.: ВЛАДОС, 2005. – Учебное пособие для вузов. – 248 с.
6. Щукин А. Н. Методика преподавания иностранных языков: учебник для студ. учреждений высш. образования / А. Н. Щукин, Г. М. Фролова. – М.: Издательский центр «Академия», 2015. – 288 с.

Бондаревська О.М.

асистент,

*Донецький національний університет економіки і торгівлі
імені Михайла Туган-Барановського*

**АНАЛІЗ КОМПОНЕНТІВ ГУМАНІТАРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ
СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ СТРАТЕГІЙ
САМОСТІЙНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

Завданням нашого дослідження є теоретичне обґрунтування процесу формування індивідуальних стратегій самостійно-пізнавальної діяльності студентів у процесі вивчення гуманітарних дисциплін та експериментальна перевірка дієвості створення дидактичних умов через упровадження в реальний навчальний процес моделі їх реалізації. Рівень гуманітарної компетентності визначає якість самостійно-пізнавальної діяльності студентів у процесі вивчення гуманітарних дисциплін.

Вважаємо за доцільне відструктурувати компоненти гуманітарної компетентності відповідно до дидактичної моделі формування індивідуальних стратегій самостійно-пізнавальної діяльності студентів [1]. Ми розробили методику діагностики даної категорії за наступними чотирма компонентами: мотиваційний, знанневий, діяльнісний, рефлексійно-корекційний.

На констатувальному етапі експерименту використовувались різноманітні види діагностики: контрольні роботи, опитування, тести, бесіди зі студентами та викладачами, спостереження [2]. Нами було розроблено систему тестів та комплексні завдання, що дало змогу виявити труднощі, із якими стикаються студенти у процесі вивчення гуманітарних дисциплін. Систему діагностування рівня сформованості гуманітарної компетентності студентів подано в табл. 1.

Таблиця 1

Система методів діагностування рівнів сформованості гуманітарної компетентності студентів

Показники	Мета	Методи діагностування
Мотивацій-ний	Виявити рівень навчальних домагань студентів у процесі вивчення гуманітарних дисциплін.	Проведення анкетування. Бесіда зі студентами, викладачами.
Знанс-вий	Перевірка навичок читання та розуміння тексту на іноземній мові, контроль граматичних навичок.	Виконання завдань на розуміння тексту на іноземній мові; тест з граматики англійської мови.
Діяльніс-ний	Перевірка навичок перекладу з іноземної мови та вміння правильно висловлюватись; контроль навичок письма на іноземній мові.	Робота з мовленнєвими ситуаціями; виконання підстановочних вправ на розуміння значення слів, словосполучень та виразів.
Рефлексійно-корекційний	Визначення міри та глибини обґрунтованості інтерпретаційних суджень та умовиводів студентів у процесі вивчення гуманітарних дисциплін.	Спостереження за умінням студентів працювати в команді, послуговуватися комунікативними уміннями та самостійним досвідом.

На основі проведеного детального аналізу показників гуманітарної компетентності можемо стверджувати про наявність певних труднощів у процесі формування індивідуальних стратегій самостійно-пізнавальної діяльності. До таких труднощів і перешкод відносимо: недостатній рівень мотивації до навчальної діяльності; труднощі в організації студентами самостійно-пізнавальної діяльності, посереднє орієнтування в її змісті та сутності, нераціональний розподіл й регламентація часу та обсягу навчального матеріалу; недостатній рівень сформованості уміння вчитися самостійно; відсутність досвіду та належного методичного-дидактичного забезпечення самостійно-пізнавальної діяльності; нестача стійких умінь і навичок рефлексійно-корекційної діяльності.

Технологія реалізації дидактичної моделі індивідуальних стратегій самостійно-пізнавальної діяльності студентів у процесі вивчення гуманітарних дисциплін вимагає застосування спрямованих формувальних впливів на такі показники гуманітарної компетентності студентів як стійка спрямованість на постійне оновлення знань, уміння планувати; прагнення здійснювати самостійний пізнавально-дослідницький пошук (мотиваційний компонент); уміння використовувати знання на міжпредметній основі та сформованість базових компетенцій з іноземної мови (знансвий компонент); уміння виконувати навчальні завдання самостійно, уникаючи патерналізму та уміння репрезентувати результати самостійної роботи (діяльнісний компонент). Також варто розвивати й удосконалювати майже всі показники рефлексійно-корекційного компонента гуманітарної компетентності студентів (рефлексійні уміння й навички, самооцінка, уміння здійснювати покомпонентну самодіагностику та корекцію).

Наші теоретичні узагальнення та практичний аналіз надають підстави для здійснення технології реалізації дидактичної моделі індивідуальних стратегій самостійно-пізнавальної діяльності студентів у процесі вивчення гуманітарних

дисциплін, спрямованої в русло практичної перевірки дієвості визначених дидактичних умов. Зміст експериментальної програми буде розкрито в наступних публікаціях.

Список використаних джерел:

1. Лобанова А. П. Самостоятельная работа студентов: от контроля и управления к самообразованию / А. П. Лобанова, Н. В. Дроздова // Гуманітарний журнал. – Дніпропетровськ: НГАУ, 2007. – Вип. 34. – С. 54-63.
2. Проблемы диагностики умственного развития учащихся / [под общ. ред. З. И. Калмыковой]. – М.: Педагогика, 1975. – 208 с.

Гапоненко Н.В.

викладач;

Бабенко І.Б.

викладач,

*Коледж ракетно-космічного машинобудування
Дніпровського національного університету
імені Олесь Гончара*

МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ОБ'ЄКТНО-ОРІЄНТОВАНЕ ПРОГРАМУВАННЯ» НА ПРИКЛАДІ РОЗКРИТТЯ ТЕМИ «КОНСТРУКТОРИ ТА ДЕКТРУКТОРИ ПРИ УСПАДКУВАННІ»

Стаття створена відповідно до тематики програми дисципліни «Об'єктно-орієнтоване програмування» та призначена для розгляду методики викладання теми, яка носить проблемний характер та неоднозначно висвітлюється в різних літературних джерелах. Методика викладання теми містить елементи випереджаючого навчання, використовується компетентнісний підхід, при якому студенти залучаються до проведення логічного аналізу та формулювання і обґрунтування висновків в контексті теми, яка розглядається. При викладанні використовуються наочні матеріали у вигляді рисунків та лістингів з фрагментами програмного коду.

Метою викладання є не тільки поглиблення знань у напрямках вивчення методології об'єктно-орієнтованого програмування, але й виховання компетенцій майбутнього фахівця з розробки програмного забезпечення.

Особливістю запропонованої тематики є проблемна риса. В окремих джерелах тема висвітлена в протилежних фразеологічних зворотах.

Завданням викладача є не тільки розкриття теми, а й доведення важливості розуміння тематики в контексті матеріалу, який викладається. Студент окрім вивчення матеріалу закріплює вміння проводити аналіз, робити логічні висновки, висловлювати і аргументувати власні висновки. Викладач повинен формувати в студентах відповідні вміння, особисті здатності майбутнього фахівця вирішувати певний клас професійних завдань [1]. Необхідно враховувати:

- сучасний зміст навчання, який передбачає як освоєння предметних знань, так і розвиток вмінь студентів, адекватних сучасній бізнес-практиці;
- сучасні методи навчання, які засновані на взаємодії студентів і їх залученні викладачем в навчальний процес;
- сучасну інфраструктуру навчання, яка дозволяє ефективно використовувати переваги різних форм навчання [3].